

Sygn. akt I Ca 314/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia SO Marianna Kwiatkowska

Sędzia SO Tomasz Sagała (spr)

Sędzia SO Marta Truszkowska

Protokolant: st. sekr. sąd Janina Suchecka

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013 r. w Ostrołęce

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości J. U. – Ubojni (...) w M.

przeciwko W. U.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu

z dnia 23 listopada 2012 roku sygn. akt IC 434/12

orzeka:

oddala apelację.

Sygn. akt I Ca 314/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2013 r., wydanym w sprawie sygn. akt IC 434/12, Sąd Rejonowy w Przasnyszu I Wydział Cywilny po rozpoznaniu sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości J. U. – Ubojni (...) w M. przeciwko W. U. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną uznał za bezskuteczną w stosunku do Masy Upadłości J. U. – Ubojni (...) w M. umowę darowizny samochodu ciężarowego marki T. (...), numer nadwozia (...), numer rej. (...) (...), rok produkcji 2005, zawartą między upadłym J. U. a pozwaną W. U. w dniu 12 sierpnia 2010 r. (pkt 1), zasądził od pozwanej W. U. na rzecz powoda Syndyka Masy Upadłości J. U. – Ubojni (...) w M. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2) oraz nakazał pobrać od pozwanej W. U. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Przasnyszu) kwotę 1.650 (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt) złotych tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej od pozwu (pkt 3).

Powyższe orzeczenie zostało oparte na następujących ustaleniach faktycznych i ocenach prawnych:

J. U. prowadził działalność gospodarczą pod firmą Ubojnia (...) J. U. w M. przy ulicy (...). Popadł on w kłopoty finansowe i w dniu 19 lipca 2011 r. złożył w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce Wydziale V Gospodarczym wniosek o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu. Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział V Gospodarczy wydał w dniu 12 sierpnia 2011 r. postanowienie o ogłoszeniu upadłości J. U. – Ubojnia (...) w M. z możliwością zawarcia układu. Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2012 r. ten sam Sąd wydał postanowienie, w którym zmienił postanowienie z dnia 12 sierpnia 2011 r. o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika J. U. – Ubojni (...) w M., odwołał nadzorcę sądowego i powołał syndyka masy upadłości w osobie K. N.. W dniu 12 sierpnia 2010 r. w M. została zawarta umowa pomiędzy J. U. a W. U., na mocy której J. U. darował swojej żonie W. U. samochód ciężarowy marki T. (...), numer nadwozia (...), numer rej. (...) (...), rok produkcji 2005, wskazując jego wartość na kwotę 10.000 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody : wniosek dłużnika o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu (k. 8-11), postanowienie z dnia 27.01.2012 r. (k. 6), umowa darowizny pojazdu z dnia 12.08.2010 r. (k. 7).

Sąd Rejonowy uznał, że zgłoszone przez powoda roszczenie jest uzasadnione i podlega uwzględnieniu w całości. Fakty istotne dla rozstrzygnięcia nie stanowiły przedmiotu sporu stron, ponadto zostały wykazane w sposób niebudzący wątpliwości przez przedłożenie odpowiednich dokumentów. Osłą sporu było zagadnienie prawne sprowadzające się do interpretacji art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. z 2012 r., poz. 1112). Zdaniem Sądu orzekającego treść wskazanego artykułu jest jednoznaczna i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Przepis ten ma zastosowanie do czynności prawnych dokonanych przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego lub zastrzeżonego dla upadłego lub osoby trzeciej. Roczny termin przewidziany w cytowanym przepisie należy liczyć wstecz od dnia złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Zmiana opcji z układowej na likwidacyjną nie ma znaczenia dla określenia tego terminu. Mając powyższe na względzie Sąd stwierdził, że zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze w niniejszej sprawie. O kosztach procesu rozstrzygnięto w myśl art. 98 k.p.c., zaś o należnej Skarbowi Państwa od pozwanej opłacie sądowej w myśl art. 98 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od wyroku wniosła pozwana. Zaskarżyła wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Podniosła, iż orzeczenie jest wadliwe, bowiem w jej ocenie treść art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze nie jest jednoznaczna i budzi wątpliwości interpretacyjne. Podniosła, że roczny termin przewidziany w cytowanym przepisie należy liczyć wstecz od dnia zmian postanowienia o zmianie rodzaju postępowania upadłościowego.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce zważył, co następuje:

Apelacja była bezzasadna i podlegała oddaleniu. Sąd Okręgowy podziela w pełni ustalenia faktyczne i oceny prawne dokonane przez Sąd I instancji, a w konsekwencji przyjmuje je za własne.

Przyjmując bezsporne w istocie ustalenia faktyczne Sądu I instancji za swoje, Sąd Okręgowy podzielił także ocenę prawną tego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co w zasadzie zwalnia z potrzeby ponownego przytaczania powołanych już wcześniej trafnych argumentów.

Zupełnie nie znajduje uzasadnienia zarzut skarżącej, dotyczący naruszenia przepisu art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze poprzez przyjęcie, że darowizna dokonana została przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Wyraźnie wskazany w przepisie termin – rok przed złożeniem wniosku, oblicza się w ten sposób, że rozstrzyga dzień ubiegłego roku odpowiadający dniowi, w

którym zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości. Ten roczny termin oblicza się wstecz, od dnia zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Umowa pomiędzy J. U. a W. U., na mocy której J. U. darował żonie samochód ciężarowy, zawarta została w dniu 12 sierpnia 2010 r., natomiast wniosek o ogłoszenie upadłości złożony został w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce Wydziale V Gospodarczym w dniu 19 lipca 2011 r., a więc w ciągu roku przed złożeniem wniosku o upadłość.

Zarzuty apelacji, iż z uwagi na występujące różnice pomiędzy postępowaniem upadłościowym z możliwością zawarcia układu a upadłością likwidacyjną, powyższy termin należy liczyć wstecz od dnia postanowienia o zmianie rodzaju postępowania, stanowi w istocie całkowicie bezpodstawną, bo nieznajdującą oparcia w niczym innym, poza dość dowolnym wyobrażeniem pozwanej o interpretacji wskazanego przepisu, polemikę, z jednoznacznie brzmiącym przepisem prawa. Sąd Rejonowy trafnie wyjaśnił, że zmiana opcji upadłości z układowej na likwidacyjną nie ma znaczenia dla określenia terminu zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie nie upłynął zatem roczny termin przewidziany w przepisie. Mając zatem na uwadze, że zostały spełnione wszystkie przesłanki zastosowania art. 127 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego stwierdzić należy, że Sąd I instancji prawidłowo uznał umowę darowizny za bezskuteczną w stosunku do Masy Upadłości J. U. – Ubojni (...) w M..

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.